

Geschillenkamer

Beslissing ten gronde 01/2022 van 3 januari 2022

Dossiernummer : DOS-2020-01182

Betreft : Klacht tegen een private arbeidsbemiddelaar wegens de onrechtmatige verdere verwerking van persoonsgegevens na een verzoek tot gegevenswissing.

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, voorzitter en de heren Dirk Van Der Kelen en Jelle Stassijns;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X, hierna “klager”;

De verweerder: Y, vertegenwoordigd door meester Maarten Stassen, hierna “verweerder”

I. Feiten en procedure

1. Op 3 maart 2020 dient klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen verweerder. Het voorwerp van de klacht betreft de onrechtmatige verdere verwerking van persoonsgegevens van de klager, nadat hij verweerder had verzocht om de persoonsgegevens te wissen.
2. Klager verklaart dat hij in het najaar van 2019 op sollicitatiegesprek is geweest bij verweerder doch niet is aangeworven, en vervolgens heeft gevraagd om zijn gegevens te laten wissen. Echter, op 2 maart 2020 ontvangt klager een e-mail van verweerder, waarin wordt meegedeeld dat verweerder voor hem een account heeft aangemaakt. Klager antwoordt diezelfde dag dat hij geen account wenst, en hij verzoekt verweerder om al zijn persoonsgegevens te wissen. Hoewel verweerder hem op 3 maart 2020 in de voormiddag bevestigt dat de persoonsgegevens verwijderd werden, ontvangt klager in de namiddag opnieuw een e-mail met een vacatureaanbod van een lokaal kantoor van verweerder.
3. Op 29 april 2020 neemt de Eerstelijnsdienst contact op met klager teneinde na te vragen of hij sinds de indiening van de klacht nieuwe e-mails heeft ontvangen, alsook om een bewijs aan te leveren van de uitoefening van zijn rechten bij verweerder.
4. Op 29 april 2020 bevestigt klager dat hij een tweede e-mail met een vacatureaanbod, uitgestuurd door een ander kantoor van verweerder op 15 april 2020, heeft ontvangen. Tevens verklaart klager dat hij de gegevenswissing destijds telefonisch heeft aangevraagd bij een kantoor van verweerder, erop vertrouwend dat zijn verzoek door de hele organisatie zou worden ingewilligd.
5. Op 2 juli 2020 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van art. 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.
6. Op 22 juli 2020 beslist de Geschillenkamer op grond van art. 63, 2° en 94, 1° WOG een onderzoek te vragen aan de Inspectiedienst.
7. Op 22 juli 2020 wordt overeenkomstig art. 96, §1 WOG het verzoek van de Geschillenkamer tot het verrichten van een onderzoek overgemaakt aan de Inspectiedienst, samen met de klacht en de inventaris van de stukken.
8. Op 21 april 2021 wordt het onderzoek door de Inspectiedienst afgerond, wordt het verslag bij het dossier gevoegd en wordt het dossier door de inspecteur-generaal overgemaakt aan de Voorzitter van de Geschillenkamer op grond van art. 91, §1 en §2 WOG. Het onderzoeksverslag bevat vaststellingen met betrekking tot het voorwerp van de klacht en onderscheidt twee verwerkingen¹.

¹ De Geschillenkamer benadrukt voor de goede orde dat het onderzoeksverslag foutief verwijst naar 2 en 3 maart 2019 als data voor de e-mails ter mededeling van de activatie van het Y portaalaccount resp. de e-mails met betrekking tot het verzoek tot gegevenswissing en de daaropvolgende vacature e-mails die klager desondanks ontving. Deze uitwisselingen vonden in 2020 plaats.

De eerste verwerking betreft de inschrijving van klager op Y mailinglijsten “voor vacatures”. De tweede verwerking slaat op de aanmaak van een account, op naam van klager, op de Y portaal-site.

9. **Verwerking 1** – Verweerder verklaart in zijn antwoord aan de Inspectiedienst dat klager zich op 29 april 2019 om 12u01 inschreef als kandidaat-uitzendkracht, via een niet langer in gebruik zijnde webpagina van Y (...). Ten aanzien van de rechtmatigheid van de inschrijving van klager op Y mailinglijst "voor het verzenden van vacatures", verwijst de DPO Y naar verschillende rechtsgronden afhankelijk van het type verwerking.
10. Y stelt in het bijzonder dat de uitvoering van een overeenkomst (artikel 6.1.b AVG) de rechtsgrond is voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van diensten die binnen Y opdracht als private arbeidsbemiddelaar vallen, waaronder het versturen van vacatures. Diensten die daarentegen ‘auxiliair’ zijn aan de opdracht van private arbeidsbemiddeling *sensu stricto*, berusten op het gerechtvaardigd belang van verweerder. Hieronder valt onder meer het voorstellen van een opleiding om de tewerkstellingsmogelijkheden te bevorderen, opdat de beschikbare vaardigheden aan werknemerszijde zo goed mogelijk kunnen worden afgestemd op de vraag aan vaardigheden aan werkgeverszijde. Tot slot gebruikt verweerder de toestemming van betrokkenen voor communicatie die buiten Y opdracht als private arbeidsbemiddelaar valt en als marketingcommunicatie wordt beschouwd.
11. Op basis van deze elementen stelt de Inspectiedienst vast dat de eerste betwiste verwerking van persoonsgegevens, met name de inschrijving van klager op Y mailinglijst “voor het verzenden van vacatures”, kadert binnen Y opdracht als private arbeidsbemiddelaar en derhalve gegrond is op de uitvoering van een overeenkomst met de betrokkene. Bijgevolg besluit de Inspectiedienst dat deze verwerking geen schending inhoudt van de artikelen 6 en 7 AVG.
12. Aangaande de wijze waarop verweerder het verzoek tot gegevenswissing door klager heeft verwerkt, acht de Inspectiedienst dat deze niet verenigbaar is met de plicht van de verwerkingsverantwoordelijke om de uitoefening van de rechten van betrokkenen te faciliteren alsmede zijn verantwoordelijkheid om ten aanzien daarvan passende organisatorische en technische maatregelen te treffen.
13. In de antwoorden op de bevestigingen van de Inspectiedienst met betrekking tot het behandelen van aanvragen van het recht van gegevenswissing, verduidelijkt verweerder vooreerst dat persoonsgegevens van kandidaat-uitzendkrachten in een centrale database voor België worden bewaard. De interne procedure voor de behandeling van verzoeken van betrokkenen voorziet dat aanvragen tot gegevensverwijdering standaard worden overgemaakt aan het Quality departement van Y, met het oog op een manuele behandeling ervan. Deze dienst onderzoekt de aanvraag en voert een identiteitscontrole uit alvorens de draagwijdte van het verzoek te verduidelijken en de aanvraag op passende wijze te behartigen. In het geval van een aanvraag tot gegevenswissing zal de dienst meer bepaald nagaan vanuit de centrale databank welke gegevens verwijderd kunnen

worden en, desgevallend, de gegevens manueel aanpassen. Na voltooiing van het verzoek wordt de betrokkene tot slot op de hoogte gebracht.

14. Niettegenstaande het voorgaande bevestigt verweerder eveneens dat de medewerkster die destijds de aanvraag van klager heeft ontvangen, zou hebben nagelaten het verzoek tot gegevenswissing door te geven aan de betrokken dienst, met als gevolg dat er geen verzoek tot gegevenswissing werd geregistreerd en evenmin werd afgehandeld, waardoor klager uiteindelijk in de centrale databank opgenomen bleef als kandidaat-uitzendkracht.
15. Verweerder verklaart in zijn antwoord aan de Inspectiedienst dat Y er overigens naar streeft om de manuele behandeling van verzoeken tot gegevenswissing enigszins te beperken en zulke verzoeken in de toekomst geautomatiseerd te verwerken. Volgens de Inspectiedienst lijkt dit "streven naar" een geautomatiseerde verwerking van aanvragen tot gegevenswissing niet alleen onverenigbaar met de in artikel 12.2 AVG gebruikte formulering dat de verwerkingsverantwoordelijke de uitoefening van de rechten van de betrokkene dient te faciliteren, maar diende verweerder krachtens artikel 24 AVG passende technische en organisatorische maatregelen te treffen om te waarborgen en te kunnen aantonen dat de verwerking in overeenstemming met de AVG wordt uitgevoerd met inbegrip van een geautomatiseerde behandeling van verzoeken tot gegevenswissing. De Inspectiedienst stelt derhalve vast dat verweerder de artikelen 12.2, 17 en 24 AVG heeft geschonden.
16. **Verwerking 2** – Met betrekking tot de tweede betwiste verwerking van persoonsgegevens, met name de aanmaak van Y portaalaccount, licht verweerder toe dat Y begin 2020 is overgestapt van een centrale inschrijfpagina naar een zelfbedieningsportaal, dat als verlengstuk dient van de bij verweerder reeds geregistreerde persoonsgegevens alsook de kandidaat-uitzendkrachten de mogelijkheid biedt om hun persoonsgegevens zelf te beheren, bij te werken indien nodig, en ermee te solliciteren. Sindsdien gaan nieuwe inschrijvingen bij verweerder gepaard met de aanmaak van een account op de Y portaalaccount. Kandidaat-uitzendkrachten die reeds bij Y ingeschreven waren op het ogenblik van de "activatie" van het Y zelfbedieningsportaal, werden daarentegen ten tijde en ter gelegenheid van de invoering ervan geïnformeerd via een e-mail.
17. In het antwoord op de informatievraag van de Inspectiedienst verduidelijkt verweerder eveneens dat Y zich niet baseert op de toestemming als rechtsgrond voor de aanmaak van Y portaalaccount, maar op de uitvoering van een overeenkomst tussen de kandidaat-uitzendkracht als werkzoekende en Y als private arbeidsbemiddelaar.
18. Gelet op voorgaande elementen stelt de Inspectiedienst vast dat de aanmaak van Y portaalaccount voor klager rechtmatig is gebeurd en derhalve geen schending inhoudt van de artikelen 6 en 7 AVG.
19. Met betrekking tot de informatie aan klager voorafgaand aan de aanmaak van Y portaalaccount, stelt de Inspectiedienst vast, op grond van de stukken voorgelegd door klager alsmede

door verweerder, dat klager pas op 2 maart 2020 per e-mail op de hoogte werd gebracht dat zijn account geactiveerd werd. Tijdens het onderzoek van de Inspectiedienst bevestigde de DPO van Y dat de heer X zichzelf bij Y had ingeschreven als kandidaat-uitzendkracht, dat het Y zelfbedieningsportaal nog niet bestond ten tijde van zijn inschrijving, en dat Y dit voor klager heeft geactiveerd bij de invoering ervan, waarvan hij op de hoogte gebracht werd via twee e-mails van 2 maart 2020. Verder stelt de Inspectiedienst vast dat deze e-mails louter aangeven dat een Y portaalsite account werd aangemaakt voor klager met het e-mail adres van klager als login.

20. Aangezien klager aldus niet op de hoogte werd gebracht van het introduceren van de Y portaalsite voorafgaandelijk aan de aanmaak en activatie ervan, stelt de Inspectiedienst dat deze tweede betwiste verwerking van persoonsgegevens verwarring scheidt en derhalve een schending inhoudt van artikel 5.1.a AVG.
21. Op 20 mei 2021 beslist de Geschillenkamer op grond van art. 95, § 1, 1° en art. 98 WOG dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde.
22. Op 28 mei 2021 worden de betrokken partijen per aangetekende zending in kennis gesteld van de bepalingen zoals vermeld in artikel 95, § 2, alsook van deze in art. 98 WOG. Tevens worden zij op grond van art. 99 WOG in kennis gesteld van de termijnen om hun verweermiddelen in te dienen.
23. De uiterste datum voor ontvangst van de conclusie van antwoord van de verweerder werd daarbij vastgelegd op 9 juli 2021, deze voor de conclusie van repliek van de klager op 30 juli 2021 en deze voor de conclusie van repliek van de verweerder op 20 augustus 2021.
24. Op 11 juni 2021 wordt de Geschillenkamer ingelicht dat Y door meester Maarten Stassen vertegenwoordigd zal worden. Verweerder verzoekt tevens dat alle communicatie met de Geschillenkamer, en zo mogelijk met de andere partij, elektronisch verloopt. Voorts vraagt verweerder een kopie van het dossier (art. 95, § 2, 3° WOG), dewelke hem werd overgemaakt op 16 juni 2021.
25. Op 9 juli 2021 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van antwoord vanwege verweerder.
26. Verweerder verklaart allereerst dat de klacht een geïsoleerd geval betreft van niet-intentioneel niet-volgen van de voorgeschreven procedure voor gegevenswissing. Hoewel verweerder niet heeft kunnen nagaan waarom de procedure niet gevolgd werd of waarom de betrokken medewerkster bevestigde dat de gegevens van klager uit de database van verweerder verwijderd werden terwijl dit niet het geval was, omdat de medewerkster in kwestie niet meer voor verweerder werkt sinds juli 2020, *i.e. vóór* het eerste schrijven van de Inspectiedienst, verklaart verweerder dat er geen aanwijzingen werden gevonden dat het om een intentioneel handelen van de voormalige medewerkster zou gaan, en dat het zeker geen intentioneel handelen was van verweerder, als verwerkingsverantwoordelijke.

27. Met betrekking tot de tweede vaststelling door de Inspectiedienst, stelt verweerder dat een verzoek tot gegevenswissing niet volledig geautomatiseerd kan worden wanneer "uitvoering van een overeenkomst" de rechtsgrond van een verwerking is, aangezien artikel 17.1.a AVG stelt dat de verwerkingsverantwoordelijke in zulk geval enkel verplicht is de persoonsgegevens te wissen wanneer "de persoonsgegevens [...] niet langer nodig [zijn] voor de doeleinden waarvoor zij zijn verzameld of anderszins verwerkt".
28. Verweerder stelt dat het *in casu* overigens niet duidelijk is welke feitelijke aantijgingen de Inspectiedienst doen besluiten dat er een inbreuk op artikelen 17, 12.2 en 24 AVG is, en in het bijzonder of de vaststelling door de Inspectiedienst betrekking heeft op het eenmalig niet-naleven van de bestaande procedure dan wel op de procedure zelf.
29. Verder weerlegt verweerder het besluit van de Inspectiedienst dat de geautomatiseerde verwerking van verzoeken tot gegevenswissing noodzakelijk, of minstens passend, is om de uitoefening van de rechten van betrokkenen te faciliteren. Volgens verweerder is een geautomatiseerde verwerking immers niet mogelijk omdat het inherent is aan deze verwerking en de rechtsgrond van artikel 6.1.b AVG dat niet alle gegevens zomaar automatisch kunnen gewist worden. Een manuele tussenkomst van de afdeling verantwoordelijk voor de behandeling van verzoeken zou, aldus verweerder, derhalve steeds noodzakelijk zijn.
30. Verweerder verduidelijkt tevens dat verzoeken tot uitoefening van AVG-gerelateerde rechten op verschillende manieren binnenkomen, zoals onder meer fysiek in een kantoor van verweerder, telefonisch, via e-mail naar een e-mail adres van een kantoor, via e-mail rechtstreeks naar een medewerker, via een e-mail naar de betrokken afdeling (zoals aangegeven in het privacybeleid), via een e-mail naar andere diensten, enz. Met deze aanpak tracht verweerder het uitoefenen van rechten van betrokkenen laagdrempelig te maken en worden alle verzoeken behandeld, ongeacht het kanaal waarlangs deze binnenkomen.
31. Verweerder verwijst vervolgens naar de investeringen in een privacy management systeem teneinde bestaande AVG-gerelateerde processen verder te optimaliseren, met inbegrip van processen aangaande het afhandelen van verzoeken van betrokkenen. Verweerder meent dat er, gelet op de huidige technische en organisatorische maatregelen evenals de investeringen in een privacy management software om de uitoefening van rechten afdoende te faciliteren, bezwaarlijk gesteld kan worden dat er een inbreuk is op artikelen 17, 12.2 en 24 AVG.
32. Ten aanzien van de inbreuk op artikel 5.1.a AVG, verklaart verweerder dat klager degelijk wist dat verweerder zijn persoonsgegevens kon verwerken om het sollicitatieproces voor nieuwe functies te faciliteren, alsook dat klager voorafgaandelijk op de hoogte werd gebracht van het introduceren van de Y portaal-site. Hieruit volgt, aldus verweerder, dat de verwerking geschiedde op een manier die ten aanzien van de klager transparant was, in overeenstemming met artikel 5.1.a AVG.

33. Verweerder weerlegt de stelling van de Inspectiedienst dat klager enkel werd geïnformeerd over de introductie van de Y portaalsite nadat diens account was aangemaakt, door middel van een activatie e-mail dd. 2 maart 2020. Meer bepaald verklaart verweerder dat de privacyverklaring voor kandidaten, die beschikbaar was via de website waarop klager zich op 22 april 2019 registreerde als kandidaat-uitzendkracht, duidelijk vermeldt dat persoonsgegevens gebruikt worden om het sollicitatieproces voor nieuwe functies te faciliteren, welke het exacte doel is van de Y portaalsite, aldus verweerder.
34. Verweerder voert overigens aan dat deze verbetering, en het specifieke doel om het sollicitatieproces voor nieuwe functies te faciliteren, een tweede maal werd toegelicht in een e-mail die naar alle betrokkenen werd gestuurd wiens gegevens in de database van verweerder zaten, een paar dagen voorafgaand aan de e-mail van 2 maart 2020 aan klager met betrekking tot de activatie van zijn Y account. Bijgevolg meent verweerder dat Y het nodige heeft gedaan om transparant te zijn betreffende de verwerking in kwestie, waardoor er bezwaarlijk kan gesteld worden dat er een inbreuk is op artikel 5.1.a AVG.
35. Verweerder verwijst naar het beleid van de Geschillenkamer inzake de publicatie van beslissingen op de website van de GBA, evenals naar het feit dat de oorzaak die geleid heeft tot de klacht een menselijke fout is, alvorens de Geschillenkamer te verzoeken om geen informatie openbaar te maken in de beslissing waarmee de identificatie van verweerder mogelijk zou zijn. Verweerder ziet in de feiten van deze zaak noch in zijn eigen houding een reden om de identificatie van de betrokken partijen in dit dossier als sanctie toe te passen.
36. Tot slot vraagt verweerder dat de Geschillenkamer vaststelt dat het niet-wissen van de gegevens van klager na diens verzoek daartoe een geïsoleerd geval betreft zonder intentioneel verkeerdelijk handelen van verweerder en akte te nemen van de inspanningen die verweerder doet en heeft gedaan om de uitoefening van rechten, waaronder het recht op gegevenswissing, optimaal te faciliteren, en op basis daarvan te oordelen dat het niet nodig is om één van de maatregelen voorzien in artikel 100 §1, WOG uit te spreken.
37. Eveneens in hoofdorde, vraagt verweerder dat de Geschillenkamer zou vaststellen dat het op basis van het onderzoeksverslag van de Inspectiedienst en de hierbij aangevoerde middelen vaststaat dat verweerder geen bepalingen van de AVG heeft geschonden, en op basis daarvan op grond van artikel 100 §1, 2° WOG de buitenvervolginstelling te bevelen.
38. Eveneens in hoofdorde verzoekt verweerder om niet geïdentificeerd te worden in de publicatie van de beslissing, aangezien verweerder door zijn positieve en meewerkende houding aantoont dat "naming en shaming" niet nodig is om zijn AVG-gerelateerde verplichtingen serieus te nemen, omdat dit ook zonder een sanctie reeds het geval is.
39. In ondergeschikte orde, indien de Geschillenkamer op basis van de vaststellingen van de Inspectiedienst toch zou oordelen dat verweerder bepalingen van de AVG heeft geschonden,

verzoekt verweerder dat de Geschillenkamer oordeelt dat deze inbreuken niet van dien aard zijn dat daar een sanctie voor moet worden opgelegd, en op basis daarvan op grond van artikel 100 § 1, 2° WOG de buitenvervolginstelling te bevelen.

40. Klager dient geen conclusie van repliek in bij de Geschillenkamer.

41. Op 16 augustus 2021 ontvangt de Geschillenkamer de syntheseconclusie van verweerder.

II. Motivering

42. De Geschillenkamer stelt vast dat de klacht betrekking heeft op het nalaten gevolg te geven aan een verzoek tot gegevenswissing, enerzijds, en een vermeende inbreuk op de beginselen van rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie, anderzijds.

II.1. Inschrijving op Y mailinglijsten voor vacatures (verwerking 1) en verzoek tot gegevenswissing door klager

43. Op grond van het onderzoeksverslag van de Inspectiedienst alsmede de stavingstukken die verweerder inbrengt, oordeelt de Geschillenkamer vooreerst dat verweerder klager ten tijde van zijn inschrijving als kandidaat-uitzendkracht op passende wijze heeft geïnformeerd over de diensten die Y aanbiedt als private arbeidsbemiddelaar, middels de privacyverklaring voor kandidaten.

44. De Geschillenkamer besluit dat de inschrijving van klager op de mailinglijsten van Y met betrekking tot vacatures, rechtmatig geschiedde en dus geen schending vormt van artikelen 6 en 7 AVG. Dit luik van de klacht dient derhalve geseponneerd te worden.

45. Ten aanzien van het verzoek tot gegevenswissing, begrijpt de Geschillenkamer dat klager op 29 april 2019 in het kader van een telefonisch gesprek met een medewerkster van het kantoor Y [...] zou gevraagd hebben zijn gegevens te laten wissen, toen hij vernam niet aangeworven te zijn. Daarnaast zou klager, naar aanleiding van de tweeledige mededeling dat er Y portaalaccount werd aangemaakt voor hem, op 2 maart 2020 een e-mail hebben verstuurd naar Y [...] teneinde zijn persoonsgegevens te laten verwijderen, waarop een medewerkster van datzelfde kantoor op 3 maart 2020 schriftelijk antwoordde dat zijn persoonsgegevens uit de databanken verwijderd werden.

46. Uit het voorwerp van de klacht en de stavingstukken van klager blijkt echter dat verweerder geen gevolg heeft gegeven aan het verzoek van klager. Artikel 17.1 AVG voorziet nochtans in het recht voor betrokkenen om van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hun persoonsgegevens te verkrijgen. Indien persoonsgegevens niet langer nodig zijn voor de doeleinden waarvoor zij zijn verzameld of anderszins verwerkt, is de verwerkingsverantwoordelijke in beginsel verplicht deze persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen.

47. *In casu* heeft verweerder de verwerking van persoonsgegevens van de klager zelfs verdergezet, zoals blijkt uit het feit dat Y diezelfde dag en wederom op 15 april 2020 is doorgedaan met de verzending van vacature e-mails aan het persoonlijke mailadres van klager.
48. De oorzaak hiervan zou volgens verweerder te wijten zijn aan een eenmalige, menselijke fout door de toenmalige medewerkster, die zou hebben nagelaten de aanvraag tot gegevenswissing aan de bevoegde dienst mee te delen, zoals nochtans voorgeschreven door de interne procedures voor de behandeling van aanvragen van betrokkenen ter uitoefening van hun rechten onder de AVG.
49. Niettegenstaande het voorgaande, oordeelt de Geschillenkamer dat op grond van bovenstaande analyse dient te worden geconcludeerd dat verweerder hierdoor een inbreuk op de artikelen 12.2² en 17.1³ van de AVG heeft gepleegd, en evenmin heeft voldaan aan de op hem rustende verantwoordingsplicht overeenkomstig artikel 5.2 en 24 AVG.
50. De Geschillenkamer neemt evenwel akte van het feit dat verweerder zich hiervoor bij klager verontschuldigde en benadrukt heeft dat zijn persoonsgegevens ondertussen uit de databank van verweerder werden gewist⁴. Tevens besluit de Geschillenkamer dat zij niet beschikt over aanwijzingen dat de door verweerder ingestelde procedures niet van dien aard zijn dat zij afdoende waarborgen dat de rechten van de betrokkenen in overeenstemming met de AVG worden gevrijwaard.
51. De Geschillenkamer stelt overigens vast dat de Inspectiedienst geen aanwijzingen heeft gevonden dat dit een opzettelijke schending was, en dat verweerder na de tussenkomst van de Inspectiedienst onverwijld het verzoek van klager heeft ingewilligd. Het geval van de klager lijkt (tot

² Artikel 12 AVG – Transparante informatie, communicatie en nadere regels voor de uitoefening van de rechten van de betrokkene
[...]

2. De verwerkingsverantwoordelijke faciliteert de uitoefening van de rechten van de betrokkene uit hoofde van de artikelen 15 tot en met 22. In de in artikel 11, lid 2, bedoelde gevallen mag de verwerkingsverantwoordelijke niet weigeren gevolg te geven aan het verzoek van de betrokkene om diens rechten uit hoofde van de artikelen 15 tot en met 22 uit te oefenen, tenzij de verwerkingsverantwoordelijke aantoont dat hij niet in staat is de betrokkene te identificeren.

[...]

³ Artikel 17 AVG – Recht op gegevenswissing („recht op vergetelheid”)

1. De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:

a) de persoonsgegevens zijn niet langer nodig voor de doeleinden waarvoor zij zijn verzameld of anderszins verwerkt;

b) de betrokkene trekt de toestemming waarop de verwerking overeenkomstig artikel 6, lid 1, punt a), of artikel 9, lid 2, punt a), berust, in, en er is geen andere rechtsgrond voor de verwerking;

c) de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;

d) de persoonsgegevens zijn onrechtmatig verwerkt;

e) de persoonsgegevens moeten worden gewist om te voldoen aan een in het Unierecht of het lidstatelijke recht neergelegde wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;

f) de persoonsgegevens zijn verzameld in verband met een aanbod van diensten van de informatiemaatschappij als bedoeld in artikel 8, lid 1.

[...]

⁴ Met uitzondering van de persoonsgegevens die volgens verweerder nodig zijn voor onderhavige procedure.

nu toe) een op zichzelf staand geval te zijn⁵, en verweerder geeft voldoende aan dat er naar aanleiding van het onderzoek door de Inspectiedienst de nodige maatregelen werden getroffen om gelijkaardige incidenten in de toekomst te voorkomen.

52. Voorts wijst de Geschillenkamer erop dat klager geenszins in zijn klacht aanvoert dat hij enige schade zou hebben geleden door het voorval.
53. Ten slotte dient te worden aangestipt dat klager tijdens het onderzoek geen antwoord heeft geboden aan de vragen van de Inspectiedienst en evenmin verweermiddelen heeft ingediend tijdens de procedure voor de Geschillenkamer.
54. Gelet op bovenstaande elementen oordeelt de Geschillenkamer dat de inbreuk op artikelen 12.2, 17.1 en 24 AVG bewezen is. Gelet op het feit dat het onder meer lijkt te gaan om een éénmalige overtreding, die niet opzettelijk is en ook geen gevolgen heeft voor meerdere betrokkenen besluit de Geschillenkamer om op grond van artikel 100, § 1, 5° van de WOG een berisping te formuleren ten aanzien van verweerder voor het niet inwilligen van een verzoek tot gegevenswissing.

II.2. Aanmaak Y portaalsite account (verwerking 2) en naleving van de beginselen van rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie ten aanzien van klager

55. Het tweede luik van de klacht heeft betrekking op de activatie van Y portaalsite account op naam van klager desondanks diens eerdere verzoek tot gegevenswissing. Klager verklaart dat hij overigens niet in kennis werd gebracht van de aanmaak van zijn account voorafgaand aan de activatie ervan op 2 maart 2020.
56. De Inspectiedienst treedt het standpunt van klager bij door de inbreuk op artikel 5.1.a AVG vast te stellen, zonder echter te concluderen dat verweerder de verwerking van de persoonsgegevens van klager op onrechtmatige wijze heeft uitgevoerd voor de aanmaak van een Y portaalsite account.
57. Dienaangaande merkt de Geschillenkamer op dat verweerder dat standpunt weerlegt in zijn verweermiddelen en verklaart dat de e-mail met informatie over de uitrol van de Y portaalsite naar alle betrokkenen werd gestuurd die in de database van verweerder zaten, en voor wie een Y-account aangemaakt zou worden.
58. Uit de stavingstukken die verweerder voorlegt, blijkt echter nergens dat deze voorafgaande e-mail daadwerkelijk werd verzonden. In tegenstelling tot de twee gedateerde activatie e-mails, vindt de Geschillenkamer immers geen verzenddatum of ontvanger van deze voorafgaande e-mail, met als gevolg dat zij het onvoldoende bewezen acht dat verweerder klager daadwerkelijk op passende wijze heeft ingelicht over de verdere verwerking van diens persoonsgegevens in het kader van zijn nieuwe Y portaalsite account.

⁵ Beslissing ten gronde 67/2021 van 4 juni 2021, beschikbaar op: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/>

59. Desalniettemin stelt verweerder dat een portaalsite zoals Y een dienst is dewelke klager in een moderne online omgeving had moeten verwachten. Verweerder verwijst in het bijzonder naar de privacyverklaring voor kandidaten, die beschikbaar was via de website waarop klager zich registreerde en hem duidelijk informeerde over het gebruik van zijn persoonsgegevens voor het faciliteren van het sollicitatieproces voor nieuwe functies, wat volgens verweerder bovendien het exacte doel is van de Y portaalsite.
60. Daarnaast stelt de Geschillenkamer vast dat klager geen bewijs inbrengt van zijn eerste verzoek tot gegevenswissing, hoewel de privacyverklaring uitdrukkelijk verwijst naar het zelfbedieningsportaal dan wel twee functionele e-mail adressen om zijn rechten uit te oefenen. Tevens verklaart verweerder dat er geen bewijs van dergelijke aanvraag werd teruggevonden in de interne systemen. Aldus kan de Geschillenkamer niet vaststellen dat klager voorafgaand aan de ontvangst van de activatie e-mails de wissing van zijn persoonsgegevens heeft aangevraagd.
61. De Geschillenkamer besluit op grond van voorgaande analyse dat klager, bij gebrek aan gegevenswissing vóór 2 maart 2020, overeenkomstig de intern voorgeschreven bewaartermijnen in de databanken van kandidaat-uitzendkrachten bewaard is gebleven, hetgeen ertoe heeft geleid dat zijn persoonsgegevens werden overgebracht naar de nieuwe Y portaalsite.
62. Aangezien deze laatste verwerking kadert binnen de dienstverlening van verweerder in zijn hoedanigheid van private arbeidsbemiddelaar, en vermits klager door middel van de privacyverklaring – waarvan hij bij zijn inschrijving kennis heeft genomen – werd ingelicht van de met deze dienstverlening gepaard gaande mogelijke gegevensverwerkingen, oordeelt de Geschillenkamer dat er *in casu* geen schending kan worden vastgesteld van artikel 5.1.a AVG.
63. Het geheel van de hierboven uiteengezette elementen rechtvaardigt volgens de Geschillenkamer dat *in casu* wordt overgegaan tot het nemen van een beslissing op grond van artikel 100, § 1, 1° WOG. Meer bepaald besluit de Geschillenkamer om de klacht, voor wat betreft het aspect van de mogelijke schending van het rechtmatigheidsbeginsel en het transparantiebeginsel in het kader van de aanmaak van Y portaalsite account, te seponeren.

III. Publicatie van de beslissing

64. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om:

- op grond van artikel 100, § 1, 1° van de WOG de klacht met betrekking tot de inschrijving van klager op de vacature-nieuwsbrieven van verweerder te seponeren;
- op grond van artikel 100, § 1, 5° van de WOG een berisping te formuleren ten aanzien van verweerder voor het niet inwilligen van een verzoek tot gegevenswissing;
- op grond van artikel 100, § 1, 1° van de WOG de klacht met betrekking tot de schending van het rechtmatigheidsbeginsel en het transparantiebeginsel in het kader van de aanmaak van een Y portaalaccount te seponeren;

Tegen deze beslissing kan op grond van artikel 108, § 1 van de WOG, beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de kennisgeving, bij het Marktenhof, met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

(get) Hielke HJMANNS

Voorzitter van de Geschillenkamer